

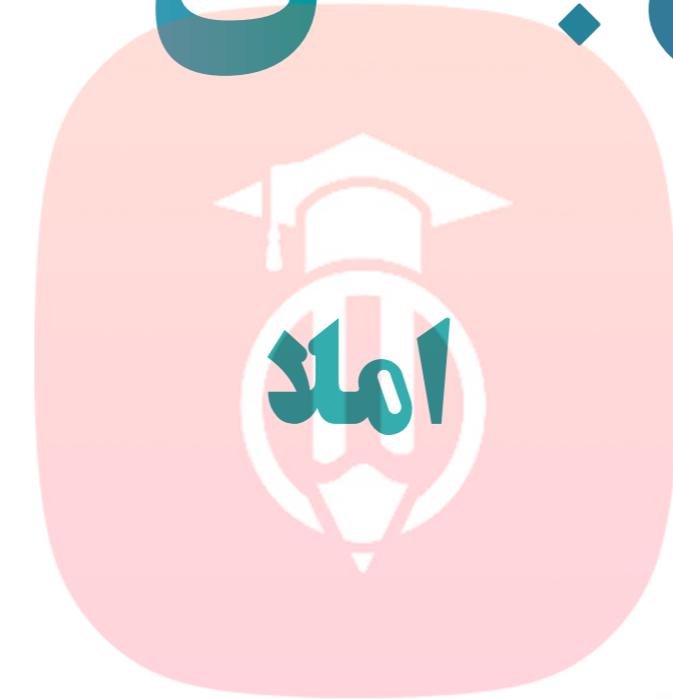
جمع بندی طلابی

ویژه کنکور ۹۹

نشر و گپی آزاد!

مؤلف:

امید میران

ای درس

مرکز آموزشی عصر

www.m-dars.ir

از سری پوسترهاي جمع‌بندی

ادبیات به سبک امید میران

بحث: املاء

نقض: شکستن عهد و پیمان	آمل: نام شهری	اژل: زمان بی آغاز	گذاره: معتبر، گذشتن از جایی	سبا: سرزمین بلقیس	زمین: کره‌ی زمین	حسر: حسرت	آزار: شکنجه
لغز: خوش، لطیف، بدیع، نیکو	عامل: حاکم، فرماندار	عزل: برکنار کردن	گزاره: تفسیر عبارت	سبا: باد خنک و لطیف	ضمین: ضامن، کفیل	حصر: شمارش، محاصره	آذار: از ماه‌های رومی
مذموم: نکوهیده، زشت	امل: آرزو	آری: بله، کلمه‌ی جواب	لای: مرواریدها	ستور: چهارپا، حیوان بارکش	سبق: پیشی گرفتن	خرز: نام دریاچه	آزر: پدر حضرت ابراهیم (ع)
مضموم: ضممه‌دار، پیوست شده	عمل: کار	عاری: لخت و برهنه	عالی: سنگ قیمتی	سطر: نوشته	صبغ: رنگ زدن	حضر: نام پیامبری، سرسیزی	آذر: آتش
حبوب: دانه‌ها	ابداء: آغاز کردن	اصرار: پافشاری	متبع: مورد تعبیت	غازی: جنگ جو، مجاهد	سورت: تندی، تیزی	خصاست: درویشی	اسراف: زیاده روی
هبوب: وزیدن باد	ابداع: نوآوری	اسرار: رازها	مطبوع: دل پذیر، خوشایند	قاضی: قضاؤت کننده	صورت: شکل، چهره	خاست: پستی، فرومایگی	اصراف: برگرداندن
حور: زن زیبای بهشتی	عمارت: بنا، ساختمان	اثرات: نشانه‌ها	منشور: پراکنده	فصاحت: شیوازی	غرض: مراد، قصد	ذقن: چانه	اظهار: بیان
هور: خورشید	امارت: فرمانروایی - نشانه	عشرات: لغزش‌ها	منصور: پیروز	فساحت: گشادگی	فرض: وام، بدھی	زغن: موش‌گیر، نام پرنده‌ای	ازهار: شکوفه‌ها
خاستن: بلندشدن	عزیم: آهنگ نمودن	انتساب: گماشتن	منصب: مقام، رتبه، شغل رسمی	صواب: درست	قریب: نزدیک	ذلالت: خواری	غدر: مکر، فریب
خواستن: طلبیدن	عظمیم: بزرگ	انتساب: نسبت دادن	منسب: نزد	ثواب: مزد و پاداش	غريب: بیگانه، عجیب	ضلالت: گمراهی	قرار: میزان، ارزش
اهرام: هرم‌ها	ازار: لنگ، شلوار	ارش: واحد طول	تأجیل: مهلت دادن	اساس: پایه، شالوده	حول: قدرت، پیرامون	سلاح: ابزار جنگ	تاق: نام درختی
احرام: آهنگ حج کردن	عذار: چهره	عرش: تخت پادشاهی	تعجیل: شتاب کردن	اثاث: جنس، کالا	هول: ترس، واهمه	صلاح: نیکوکاری، نیکی	طاق: سقف، یکتا، توب
حرس: پاسبان‌ها	اجل: فرمان مرگ	امید: آرمان، ارزو	ضیا: نور، روشنایی	تور: وسیله‌ی صیدماهی	صره: کیسه	عبد: بی فایده	تخلیق: رودن
هرس: بریدن شاخه‌ها	جل: شتافتن	عید: بزرگ، سور	ضیاع: ج ضیعت، زمین و دارایی‌ها	طور: نام کوهی	سره: ناب، بی عیب	عبس: ترش رویی	تخلص: نام شعری، رهایی
مباها: افتخار	تأمل: اندیشیدن	برائت: بیزاری، نفرت	مالوف: انس گرفته	غالب: چیره، اکثر	فراغ: آسایش	غرس: کاشتن	تردد: شکننده
مباحثات: کارهای مشروع	تعمل: به کار پرداختن	براعت: برتری	معلوف: چاق	قالب: هیئت، شکل	فرق: دوری، جدایی	قرص: استوار	طرد: راندن، تبعید
غوى: گمراه	معونت: کمک کردن	بحر: دریا	فترت: سرستی	زکی: پاک، پاکیزه	هرم: گرمای آتش	فرز: جدا کردن	سخه: تمسخر
قوى: نیرومند	مؤونت: هزینه‌ی زندگی	بهر: برای	فترت: سرستی	ذکی: باهوش	حرب: اندرونی، اطراف مکان مقدس	فرض: تعیین کردن	صرخه: تخت سنگ
اهمال: سستی کردن	مأمور: اجرای کننده‌ی حکم	تعویذ: بازوبند	مرئی: آشکار	حیات: زندگی	زلت: خط، لغزش	قرب: نزدیکی	شست: انگشت‌زه کمان، زه گیر
احمال: کمک کردن برای حمل بار	معمور: آباد، ابادان	تعویض: جا به جایی	مرعی: مراعات شده	حیاط: فضای جلوی خانه	ذلت: خواری، پستی	ذلت: خواری، پستی	شست: عدد ۶
حلال: پاک	الیم: دردناک	سنا: نور	حدز: پرهیز و دوری	ذرع: گز، واحد طول	رقم: عدد	نثر: پراکنده	غراحت: شگفتی
هلال: ماه نو	علیم: دانا	ثنا: حمدوستایش	حضر: مقابل سفر	زرع: کشاورزی	رغم: کراحت	نصر: پیروزی	قربات: نزدیکی
مهجور: دورافتاده	تحدید: محدود کردن	زکی: پاکیزه، پاک، پارسا	نسب: نزد، نسبت	خار: تیغ گل	خان: رئیس، سرور	هله: آگاه باش	غزوه: جنگ
محجور: منع شده از تصرف مال به دلیل کم عقلی	تهدید: ترساندن	ذکی: هوشیار، زیرک	نصب: گماشتن	خوار: پست و بی ارزش	خوان: سفره	حله: پارچه ابریشمی	قروه: پاک از گناه
سمن: گل یاسمن	سقط: ناساز، سوایی، دشنام	تراز: میزان، رتبه، درجه	سمین: چاق	مستور: پوشیده، پنهان	مستقل: آزاد	روزه: از اعمال عبادی	قادر: توانا، از صفات خداوند
ثمن: بها	ثقت: اعتماد	طراز: آرایش حاشیه‌ی لباس	ثمین: گرانبها، قیمتی	مسطور: سطوح شده، نوشته شده	مستغل: ملک درای درآمد	روضه: با غ	غادر: بی وفا، خائن
حوضه: محل جمع شدن آب	جزر: ریشه‌ی اعادا	بُت: مجسمه سنگی برای پرستش	آل: درد ورنج	از: ارزش	زن: مادینه‌ی آدم	زلال: صاف، گوارا	سور: جشن، ضیافت
حوزه: ناحیه	جزر: پایین رفتن آب دریا	بط: مرغابی	علم: پرچم	ارض: زمین	طن: گمان	ظلال: سایه‌ها، سایبان	صور: شیپور
هادی: هدایت کننده	زمان: روزگار	مهمل: بی بهوده، بی معنی	الغا: لغو کردن	عرض: پهنا	ذن: از مذهب‌های بودایی	ضلال: گمراهی، گمراه شدن	صُور: ج صورت؛ ظاهرها
حادی: حدی خوان	ضمان: ضامن	محمل: کجاوه، هودج	مصلوب: به دار آویخته	کهل: میانسالی	مقلوپ: وارونه	سریر: تخت پادشاه	گذازدن: نهادن، رها کردن
توفان: غرآن، غرش کنان	هضم: تحلیل غذا	سهو: فراموشی	مرزی: منسوب به مرز	کحل: سرممه کشیدن	مغلوب: شکست خورده	صریر: صدای قلم	گزاردن: ادا کردن، پرداختن
طوفان: باد شدید	حرزم: دوراندیشی	صحو: هشیاری	مرضی: موردرضايت طرفین	قلیان: وسیله یدود تباکو	اشباح: سایه‌ها	غوث: فریاد	زجر: آزار
مائون: کارهای نیک	نذیر: ترساننده	زاد: توشه، زاییدن	مطاع: اطاعت شده	غلیان: جوشش، جوش و خروش	اشباء: مانندها	قوس: کمان	ضجر: نالیدن، دلتنگی، بی قراری
معاصر: هم دوره	نظیر: مانند	ضاد: حرف ضد	متاع: کالا	هدی: هدایت، راهنمایی	بحل: حل اکن	حراث: کشاورز، بزرگ	زجر: آزار
غدیر: آبگیر، تالاب	سفیر: نماینده، رسول، فرستاده	حین: هنگام	ملاهي: آلات لهو	خیش: وسیله‌ی شخم زدن	محراب: محل ایستادن پیش نماز	غیاث: فریدارس	فرازن: معارض افزودن
قدیر: توانا	صفیر: صدا، فریا	هین: بشتاب	ملاحی: دریانوری	خویش: خود، خوشایوند	مهراب: پدر زال دستان	قیاس: سنجش	فضاه: هوا
طبع: سرشناس	سخن: کوہی در مکه	حر: نام کوهی در مکه	هرا: آواز مهیب	طبع: سرشناس و نهاد	تلاق: ملاقات	طبع: پیروی	تلاق: جدایی
لطف: پیش از	لطف: پیش از	لطف: پیش از	هرا: آواز مهیب	طبع: سرشناس و نهاد	لطف: ملاقات	لطف: پیروی	لطف: جدایی

از سری پوسترهاي جمع‌بندی

۱۵- املای کدام بیت درست است؟

- ۱) ارغوان و ثمن برابر بید / رایتی برکشید، سرخ و سپید
- ۲) هر نفس این پرده چاپک رقیب / بازی ای از پرده برآرد غریب
- ۳) پیاله بر کفنم بند تا سحرگه حشر / به می ز دل ببرم حول روز رستاخیز
- ۴) روزه یک سو شد و عید آمد و دل ها برخاست / می ز خم خانه به جوش آمد و می باید خاست

۱۶- املای کدام گروه واژه ها، همگی درست است؟

- ۱) منزل غایی - ذنخдан و چانه - توزیع جوايز
- ۲) رشحه و قطره - عز و ذل - غرس و کاشتن
- ۳) شابهه و گمان - آزم و حیا - منقلب و دگرگون
- ۴) ملک و حشم - مار قاشیه - اشباح و مانند

۱۷- در کدام عبارت، غلط املایی وجود دارد؟

- ۱) شیر در ایشار او افراط کرده و به زلت و سست رایی منسوب گشته.
- ۲) یکی از آنان که غدر کردن با من دم دوستی بود، ملامت و عتاب کردم.
- ۳) حاکم این سخن را عظیم پسندید و اسباب معاش یاران فرمود و معونت ایام تعطیل وفا کرد.

۴) از حدّت و سورت پادشاهان برحدّر باید بودن که غالب همت ایشان به معظمات امور مملکت متعلق باشد.

۱۸- در کدام بیت، غلط املایی یافت می شود؟

- ۱) در اقلیم ایران چو خیلش بجنبد / هزاہز در اقلیم توران نماید
- ۲) خراج اگر نگزارد کسی به طیب نفس / به قهر از او بستارند کمینه سرهنگی
- ۳) ولی ز باطنیش ایمن مباش و غرّه مشو / که خبث نفس نگردد ب سال ها معلوم
- ۴) همین دو خصلت ملعون کفایت است تو را / غریب دشمن و مردار خار می بینم

۱۹- در کدام گزینه غلط املایی یافت می شود؟

- ۱) نقش شمس الدین تبریزیست جان جان عشق / کاین به دفترهای عشق اندر از ایشان بود

- ۲) پس ز دفع خاطر اهل کمال / جان فرعونان بماند اندر ضلال
- ۳) دلم امید فراوان به وصل روی تو داشت / ولی اجل به ره عمر رهزن امل است
- ۴) گه بهار و صیف همچون شهد و شیر / گه سیاستگاه برف و زمهریر

۲۰- در کدام گزینه، غلط املایی وجود دارد؟

- ۱) فخر و مبهات - زُل زدن به مواضع عملیات - مار غاشیه
- ۲) جُستن اسرار - هرج و مرج و هتاکی - بهت و حیرت همگان
- ۳) مستغرق قرب الهی - فرض و مسلم دانستن - ثمرت تجربت
- ۴) مأوا کردن - غایت محبت - شرзе شیر ارقند

ادبیات به سبک امید میران

بحث: املاء

۸- در کدام گروه واژه ها، غلط املایی وجود دارد؟

- ۱) صنف و گونه، افراط و تفریط، محوّله و صحن
- ۲) سترگ و عظیم، حلقه و طوق، تلبیس و نیرنگ
- ۳) متلائی و درخشان، هرب و نزع، خوالیگر و طبّاخ
- ۴) ثقت و اعتماد، طاعنان و عیب جویان، تلمذ و شاگردی

۹- در کدام بیت، غلط املایی وجود دارد؟

- ۱) زهی ستوده خصالی که بر تو می زیبد / به جمع حور و پری دعوی حیا کردن
- ۲) یکی سیر شرزو به چنگال تیز / ز جنگش کجا خواستی رستخیز
- ۳) وگر به خواست وی آید همی گناه از ما / ناه ایم عاصی بل نیک و خوب کرداریم
- ۴) گر ناقه رانه ناله مجnoon شدی حُدی / کی می ربود از کف لیلی زمام را

۱۰- در کدام گروه واژه ها، غلط املایی مشهود است؟

- ۱) نظر فصیح، خطوه و گام، بذله گو و شوخ طبع
- ۲) خوش الحان، مهمل و مهد، مطرّب و نوازنه
- ۳) طوع و رغبت، مواجب سیادت، رشحه و قطره
- ۴) حماسه‌سترنگ، صلت و بخشش، صفیر و آواز

۱۱- در کدام عبارت، غلط املایی وجود دارد؟

- ۱) با ایشان مصالحه کرد و نان پاره داد و عزم غزای روم کرد.
- ۲) احوال خویش در مطاوعت و صدق مناصحت به قابوس بنوشت.

۳) شغل این کفایت کرده آمد؛ به زودی بروم تا آن مخدول برانداخته آید.

۴) اگر رنج تالم هر چه فراوان تر تحمل نیفتند در سخن، این منزلت نتوان یافت.

۱۲- در کدام بیت، غلط املایی وجود دارد؟

- ۱) دیده قد تو کی سایه طوبی جوید / سینه با داغ تو کی خواهش مرهم داد
- ۲) تا اختیار کردم سرمنزل رضا را / مملوک خویش دیدم فرمانده غزا را
- ۳) فرق شاهی و بندگی برخاست / چون قضای نوشته آمد پیش
- ۴) غو پیشو رو خاست اندر زمان / که آمد به ره چار ببر دمان

۱۳- در کدام عبارت، غلط املایی به چشم می خورد؟

- ۱) از ضرب گرز و شمشیر ارواح از اشیاه دوری جسته
- ۲) آنچه مذموم عقل و مکروه شرع و نقل است رد ننماید
- ۳) لکن ایشان را به خرس فرستادند تا لختی بیدار شوند
- ۴) او را اوقاف بسیار باشد از مستغلات و زراع در آن دیار

۱۴- در میان گروه واژه های داد هشده، املای چند واژه نادرست است؟

- «ثنا و سپاس، غرص و نشاندن، صفوّت و برگزیده، تداعی و یادآوری، شیوه و آواز اسب، غاش و کوههء زین، آذرم و حیا، سریر و اورنگ»
- ۱) دو
 - ۲) سه
 - ۳) چهار
 - ۴) پنج

۱- در میان گروه واژه های داده شده، چند غلط املایی یافت می شود؟

- «رجخوانی و مفاخره، مرتعش و لرزنده، هشم و خدمتکار، آذرم و حیا، کاذبه و جاکاغذی، غرس و نشاندن، نمط و طریقه، غرفه و بالاخانه، طیلسان و ردا، زماد و مرهم، چریق آفتا، زی حیات و جاندار»
- ۱) چهار
 - ۲) پنج
 - ۳) شش
 - ۴) هفت

۲- در کدام عبارت، غلط املایی وجود دارد؟

- ۱) ساغری چند شراب خورده بود و سوت مستی استیلا یافت.

- ۲) اقوال پسندیده، مدرس گشته و حرص غالب و قناعت مغلوب.

- ۳) اگر خردمندی به قلعه پناه گیرد و ثقت افزاید، البته به عیی منسوب نگردد.

- ۴) در چنین ورطه ای اگر نه تصرفات ولایت شیخ دستگیر او شود، خوف ذوال ایمان باشد

۳- در کدام گزینه، هر دو بیت، غلط املایی دارد؟

- الف) سحر چشمان تو باطل نکند چشم آویز / مست چندان که پیوشنند نباشد مسطور

- ب) کسی کاو طریق تواضع رود / کند بر صریر شرف سلطنت

- ج) چو نیکی کند با تو بر خویشتن / همی خواند از تو ثناهای خود

- د) بزد نعره ای پهلوان دلیر / به سوی نریمان چو ارغندشیر

- ۱) الف، ب

- ۲) ج، د

- ۳) ب، ج

- ۴) الف، د

۴- در کدام گروه کلمه، غلط املایی وجود دارد؟

- ۱) افسر و دیهیم، سنان و سرنیزه، درع و زره

- ۲) مزیح و شوخی، حاذق و چیره دست، شبح و نظیر

- ۳) اوان و هنگام، نسیان و فراموشی، حضیض و فرود

- ۴) اوان و هنگام، نسیان و فراموشی، حضیض و فرود

۵- املای کدام بیت، درست است؟

- ۱) از ناله نی هر کس هشیار نمی گردد / از صور قیامت هم بیدار نمی گردد

- ۲) مرای بیدار مانده چشم و گوش و دل که چون یابم / به چشم از صبح برقی یا به گوش از وحش حرایی

- ۳) هیبت او کوه را بند کمر درشکست / سوت او چرخ را سقف گهر در شکست

- ۴) وصال یار به ما بس که نغض پیمان کرد / به عهد بعد رسانیم عهد قربا را

۶- در کدام عبارت، غلط املایی وجود دارد؟

- ۱) دل، ضعیفان مهمل نگیرد که موران به اتفاق شیر را عاجز کنند.

- ۲) چاره ندید که با او به مصالحت گرایند و به اجرت کشته مسامحت نمایند.

- ۳) لعیم بدگوهر همیشه ناصح باشد تا به منزلتی رسد، پس تمنای دیگر منازل برد.

- ۴) هر چند اخلاق او بیشتر آزمود، ثقت او به وفور کفایت فهم وی زیادت گشت.

تجربی ۹۸

شنبه ۹۸

۱۳- در کدام عبارت، غلط املایی به چشم می خورد؟

- ۱) از ضرب گرز و شمشیر ارواح از اشیاه دوری جسته
- ۲) آنچه مذموم عقل و مکروه شرع و نقل است رد ننماید
- ۳) لکن ایشان را به خرس فرستادند تا لختی بیدار شوند
- ۴) او را اوقاف بسیار باشد از مستغلات و زراع در آن دیار

۱۴- در میان گروه واژه های داد هشده، املای چند واژه نادرست است؟

- «ثنا و سپاس، غرص و نشاندن، صفوّت و برگزیده، تداعی و یادآوری، شیوه و آواز اسب، غاش و کوههء زین، آذرم و حیا، سریر و اورنگ»
- ۱) دو
 - ۲) سه
 - ۳) چهار
 - ۴) پنج

۷- در کدام عبارت غلط املایی وجود دارد؟

- ۱) پادشاهی چون عمارتی فرمایند، ننگ دارند که به خودی خود دست در گل نهند، به دیگران بازگذارند.

- ۲) اندیشید و در حال جوابی مختصر چنان که صواب دانستند بر قفای ورق نبشت.

- ۳) رأی زلت بخشای سعادت بخش بر ایشان ترحم فرمود و وی را بنوخت.

- ۴) هر کار که به قصد نقض عهد منصوب باشد مجال تجاوز فراخ تر باشد.

انسانی ۹۸

از سری پوسترهاي جمع‌بندی

ادبیات به سبک امید میران

بحث: املاء

ا: گزینه^۳ حشم و خدمتکار/ آزم و حیا / کازیه و جاگاذی/ ضماد و مرهم / چرخ آفتاب / ذی حیات و جاندار^۴: گزینه^۴ زوال: نابودی، نیست شدن^۵: گزینه^۶ الف) مستور: پوشیده، پنهان^۶ ب) سریر: تخت پادشاهی^۷: گزینه^۷ شب و نظیر^۸: گزینه^۸ هرآ: آوازمهب^۹ صولت: هیبت^۹ نقض: شکستن^{۱۰}: گزینه^{۱۰} لشیم: پشت و فرومایه^{۱۱}: گزینه^{۱۱} منسوب: نسبت داده شده^{۱۲}: گزینه^{۱۲} حرب و نزاع^{۱۳}: گزینه^{۱۳} خاستن: به پا شدن (رسخیز خواستن: قیامت به پا شدن)
ا: گزینه^{۱۴} محمل و مهد^{۱۴}: گزینه^{۱۴} تعلم: آموختن (اگر کسی رنج آموختن را تحمل نکند، در سخن به این منزلت نمی‌رسد).^{۱۴}: گزینه^{۱۴} قضا: تقدير، سرنوشت (از زمانی که به مقام رضا و تسليم رسیدم، فرمانده قضا و قدر، پنده من شد).^{۱۴}: گزینه^{۱۴} اشباح: ج شبح، کالبدها، جسم (به قرینه ارواح)
ا: گزینه^{۱۵} غرس و نشاندن / فاش و کوهه زین / آزم و حیا^{۱۵}: گزینه^{۱۵} (سمن: نام گلی (به قرینه ارغوان).^{۱۵} هول: ترس (با توجه به مفهوم) خواستن: طلب کردن (با توجه به مفهوم).^{۱۶}: گزینه^{۱۶} زنخدان و چانه / شائبه و گمان / اشباء و مانند / مار غاشیه^{۱۷}: گزینه^{۱۷} مئونت: هزینه‌ی زندگی^{۱۸}: گزینه^{۱۸} مردار خوار: خورنده مردار^{۱۹}: گزینه^{۱۹} مسطور: نوشته شده (به قرینه دفتر).^{۱۹}: گزینه^{۱۹} شرзе شیر ارغند^{۲۰}: گزینه^{۲۰} اسرار: ازها (به قرینه فاش گردانیدن) / صواب: درست (به قرینه فراخور).^{۲۰}: گزینه^{۲۰} غالب: چیره، پیروز (با توجه به مفهوم) / اماز: اعمال نیک (به قرینه مفاخر).^{۲۱}: گزینه^{۲۱} ج) هول: ترس (د) مذلت: خواری (به قرینه اعزاز).^{۲۲}: گزینه^{۲۲} غریب: جنگ (به قرینه بتازی) بحر: دریا.^{۲۳} - (۳) ضیاع: دارایی، زمین های زراعتی (به قرینه جاه و ملک) (۴) قریب: نزدیک (به قرینه بعید).^{۲۴}: گزینه^{۲۴} عبار: سنجش^{۲۴} استوران: چارپایان (۵) سورت: شدت اثر، شدت^{۲۵}: گزینه^{۲۵} برخاستن غو^{۲۶}: گزینه^{۲۶} (۱) مأمور: گمارده شده به کاری^{۲۷} خواستن: طلب کردن^{۲۸}: گزینه^{۲۸} (۴) بهر: برای^{۲۸}: گزینه^{۲۸} دهشت: سرگردانی، تعجب^{۲۹}: گزینه^{۲۹} حمیت: مردانگی سؤال.^{۳۰}: سلب و نفی / اضطر و گهداری / حلال بی شبهت / سبیل اعتذار / خان های قداره کش / سنجش و قیاس / داهی و خردمند / قیافه یغور / فروگزاری جانب / سریر ملک / حوزه علمیه / شیر آغوز /

گزarden یا گذarden:

۱. گزاردن: به جا آوردن و ادا کردن (در مورد نهاد، شکر و سپاس، قرض، حق، وام، دین) انجام دادن (در مورد کار و فعل) بیان کردن و ابلاغ کردن (در مورد فبرو پیام) تعبیر کردن (در مورد فواب).^۲ گذاردن: نهادن (در مورد تاثیر) قرار دادن (پیزی را در بایی قرار دارن) وضع کردن (در مورد قانون) طی کردن، سپردن (در مورد عمر و زمان و مکان) تأسیس کردن (در مورد بنیان و پایه) / منعقد کردن و برقرار کردن / اصدمه نزدن اترک کردن و رها کردن / اجازه دادن / اگذار کردن و برعهده نهادن

۲۶-در کدام گزینه، غلط املایی می‌یابید؟

- ۱) آزم و حیا - برخواستن غو - داعیه و سپاسگزاری
- ۲) روضه مجسم قتلگاه - غربانه گفتنه - عاشقانه ترین لحن
- ۳) پاک دامنی و حیا - بی حفاظ و بی ملاحظه - تعلل کردن
- ۴) نظاره شدن جهان - رصدخانه مراوغه - حیثیت مرگ

۲۷-املای کدام بیت، درست است؟

- ۱) در خانه جای عقل بود یا مقام عشق / معمور عشق باش که جان را حمایتی است
- ۲) ز شمع اشک و ز پروانه خاست خاکستر / چو عشق خانه برانداز می‌سرشت مرا
- ۳) این زخم که از تیغ قضا بر جگر ماست / موقوف به روی دلی از مرهم غیب است
- ۴) زان شب که ساعت کرد خوش بحر فراغت طالع / چون خنده یک صبح مرا طبع پریشان خوش نکرد

۲۸-در کدام عبارت، غلط املایی یافت می‌شود؟

- ۱) آواز بوق و دهل بخاست و نعره برآمد، گفتی قیامت است از آن دحشت.
- ۲) چون به خانه فرود آمد همه اولیا و حشم و اعیان حضرت، به تهنیت وی رفتند.
- ۳) اصحاب حزم، گناه ظاهر را عقوبات مستور جایز نشمرند.
- ۴) هرگاه حوادث بر عاقله یابد در پناه صواب دود و بر خطای الحاج ننماید.

۲۹-در عبارت «با این که درویشی، ضایع کننده‌ی زور و همیت است و حجاب حیا از میان برگیرد و حاجتمند نزد اقران و کهتران خود خوار گردد، اما علم‌گویند که نقص کند زبانی اولی تراز فصاحت

- ۱) به فحش، و مذلت درویشی نیکوتراز عز توانگری به کسب حرام» چند غلط املایی وجود دارد؟^۱
- ۲) سه
- ۳) دو
- ۴) چهار

۳۰-املای گروه کلمات زیر را در صورت نادرست بودن، اصلاح کنید؟

منبع بی شایبه:	طهارت از گناه و زلت:
سنگش و غیاث:	صلب و نفی:
داحی و خردمند:	اهتزاز و جنبیدن:
وقيعت طاعنان:	ظبط و نگهداری:
مواجب سیادت:	طوع و رغبت:
روضه خوان:	اذن و خواست:
قیافه یقور:	مسامحة و سهل انگاری:
فروگزاری جانب:	حلal بی شبهت:
صریر ملک:	بهت و سرگشتنگی:
سیبل اعتزار:	نیزه و سوفار:
حوضه علمیه:	مه خوش لقا:
آماس و تورم:	حمیت و غیرت:
نهیب و قریحه:	ذوق و قریحه:
شیر آقزو:	وسیطه و میانجی:
بحبوحه و میان:	خوان های قداره کش:
وزر و ویال:	تند و فرز:

- ۱) یک
- ۲) سه
- ۳) دو
- ۴) چهار

۲۱-در متن «گفت: شنوده ام، اما اظهار آن ممکن نیست، که بعضی از نزدیکان تو در کتمان آن مرا

وصایت کرده است. و عیب فاش گردانیدن اصرار و تاکید علماء در تجنب از آن مقرر است. شیر گفت:

اگویل علماء را وجود بسیار است و تاویلات مختلف، و خردمندان اقتدا بدان فراخور و برفضیت حکمت

ثواب بینند. و پنهان داشتن راز اهل غیبت مشارکت است در زلت.» چند غلط املایی یافت می‌شود؟

- ۱) یک
- ۲) سه
- ۳) دو
- ۴) چهار

۲۲-در متن «شیر گفت: هرگاه که از صحبت و خدمت و دانش و کفایت شنیزه یاد کنم رفت و شفقت بر

من قالب و حسرت و ضجرت مستولی گردد، و الحق پشت و پناه سیاه و روی بازار اتباع من بود، در

دیده دشمنان خار و بر روی دوستان خال. و آن را از قلاید روزگار و مفاخر و معاصر شمرد» چند غلط

- ۱) یک
- ۲) سه
- ۳) دو
- ۴) چهار

۲۳-در کدام کدام دوبیت غلط املایی وجود دارد؟

الف) کی تواند که دهد میوه‌ی الوان از چوب؟ / یا که داند که برآرد گل صد برگ از خار

ب) جوانی بیامد گشاده زبان / سخن گفتن خوب و طبع روان

ج) تو گفتی که دلشان برآمد ز تن / ز حوش پرآگنده شد انجمن

د) هین خمش کن تا بگوید ترجمان / کز مزلت سوی اعزاز آمدیم

- ۱) چهار
- ۲) ب-ج
- ۳) ب-ج
- ۴) الف-ج

۲۴-در کدام بیت غلط املایی بیشتری یافت می‌شود؟

۱) چو در قضا تو بتازی ز بهر گرد برآری / هزار بحر بجوشد چو قطره ای بچکانی

۲) رای تو حل و عقد زمین را بود ضمانت / حکم تو نشر و طی زمان را بود ضمین

۳) دانش به از ضیا و به جاه و مال و ملک / این خاطر خطیر چنین گفت مر ما

۴) چو مشرقست و چو مغرب مثال این دو جهان / بدین غریب شود مر زان بعید شود

۲۵-در چند مورد از موارد زیر غلط املایی یافت می‌شود؟

۱) بارها برسر جمع بالا و ثناها گفته ام و ذکر دیانت و اخلاص او بر زبان رانده ام، اگر آن را خلافی روا

دارم به تناقض منسوب گرم.

۲) هرچند ایار جوهر آدمی در بوته‌ی ریاضت سفر پدید آید: اما زینهار تا نخست دست در دامن

همراهی نزندی، پای در عرصه‌ی سفر گاه منه.

۳) چنان چه غرض کشاورز در پراکنده تخم، دانه باشد که قوت اوست، اما کاه که علف سطوران است

به تبع آن هم حاصل آید.

۴) پس هر یک با کینه‌ای در سینه مستور ترک مواصلت او کردن. سپس تفرق به تعلق و ائتلاف مبدل

۲۶-دستور در آن وقت که پادشاه را صورت غصب چنان در خط برده بود که جز سر بر خط فرمان

نهادن هیچ روی ندید در اندیشه شد.

- ۱) چهار
- ۲) سه
- ۳) دو
- ۴) یک